

Barcelona 1 Decembre 1970.

No tardaràs a rebre. Conen
diplomàtic

^{l'lar família Munt}
^{Andrés Torrens, 2. Madrid, 7.}
Volgut germa: Com passa el temps, ja poc per acabar 1970.
Et passa tan rapidament el temps a tu? Varem rebre la teua
carta. Hem passat deu dies a San Carlos, darrs les ceses del camp
darrs preocupacions series i poc diner; pero que hi farem. Jo soc
del parer que hem de aguantar-ho, per no desvaloritzar el diner
que val, (que deu ni do). Contestant la teua carta, si et sembla
bé, aniré a cobrar a la Vanguardia, els teus articles (que crec son 4)
i no ho niquesaré al teu compte, esperan que vingui el Sr que dius
per donarli la quantitat que vulguis; ja la diu's. Si sobra t'ho
niquesaré; si falta jo ho adelantare. El teu últim article publicat
es titula

Bé un favor = El pasat Octubre va passar un mes a Barcelona
el Dr Antoni Oriol; no se si el coneixes; es un fisic'lec, molt
bon amic nostre, que durant els temps difícils nostres (vull
dir socialment) varem fer nos molt estat. Va llegir articles
teus de la Vanguardia, i li agradaria col·laborar-hi, darrs com te

un fill fisiòleg treballant a París i un altre de professor a la
Universitat Autònoma de Barcelona voldria venir cada any
a França - Espanya. Va dir-me francament que la seva econo-
mia no li permetia, però com editaria un llibre a Barcelona
sobre Miro, si ademés podia contar amb alguna col·laboració
per exemple La Vanguardia, li aniria molt bé. Tancig promet
que ~~el negoci seria~~ ^{el negoci seria} com ho avies obtingut i li escriuria. És
difícil! ~~El~~ ^{El} coneix moltíssim el Pare Roques; saps qui és no?
Escriu desde fa molts anys a la V.; el seu germà Josep met-
ge, a Barcelona coneix un munt de gent. Si es per aquí pot
ser ho obtingria. Ell és un home polifacètic encare que lo seu
és fisiologia (es catedràtic a Mèxic) sap de pintura, escultura,
art modern, art antic etc. en fi es un pou. Jo t'agrairia molt
essa contestació aviat aquesta carta, dient com creus podria ob-
tenir-ho. Ell t'ho agraria, i jo mes. Com va la salut, les coses
teves, en fi dues ratlles prou. Desitgin els teus germans donarte
una forta abraçada. Pau i Mercè 9-12-70.